# „Iš tiesų, aš žinau tokius žodžius, kuriuos pasakęs jis tikrai nusiramintų: ,,auzu billahi minaš-šaitanir-radžim (Ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo šėtono".”

Sulaiman Ibn Surad (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė: „Kartą, kai sėdėjau su Pranašu, ramybė ir Allaho palaima jam, du žmonės pradėjo ginčytis, ir vieno iš jų veidas paraudo, o gyslos išryškėjo. Tada Pranašas pasakė: „Iš tiesų, aš žinau tokius žodžius, kuriuos pasakęs jis tikrai nusiramintų: ,,auzu billahi minaš-šaitanir-radžim (Ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo šėtono".” Ir jam buvo pasakyta: „Iš tiesų, Pranašas liepė tau sakyti: ,,Ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo šėtono".” Tačiau jis atsakė: „Ką, ar aš apsėstas?”

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Du vyrai keikėsi ir įžeidinėjo vienas kitą Pranašo akivaizdoje, ir vieno iš jų veidas paraudo, o kaklo gyslos išsipūtė. Pranašas sakė: iš tiesų, aš žinau žodžius, kuriuos pasakęs šis supykęs žmogus, nusiramintų. Jei jis pasakytų: „Aš ieškau prieglobsčio pas Allahą nuo šėtono.“ Jie jam pasakė: Pranašas tau liepė ieškoti prieglobsčio pas Allahą nuo šėtono. Tada jis sakė: „Ar aš apsėstas?“ Manydamas, kad tik apsėstasis tai sako.

http://www.sunnah.global/hadeeth/lt/show/3578